

«Ο Θαυματοποιός» του Brian Friel στο Θέατρο Μπέλλος

Τον «**Θαυματοποιό**» του γνωστού στο ελληνικό θεατρικό κοινό ιρλανδού συγγραφέα Brian Friel σκηνοθετεί ο **Θανάσης Δόβρης** από τις **10 Οκτωβρίου** στο **Θέατρο Μπέλλος (Κέκροπος 1, Αθήνα)**. Με αφετηρία το έργο του πολυβραβευμένου Ιρλανδού συγγραφέα, η παράσταση διερευνά δύο θεμελιώδεις ανθρώπινες ανάγκες: την ανάγκη για πίστη και την ανάγκη για αλήθεια. Όχι ως αφηρημένες έννοιες, αλλά ως βιώματα που συγκρούονται, μετατοπίζονται και φθείρονται μέσα στον χρόνο. Η αλήθεια δεν προτείνεται ως ενιαία· προκύπτει από τη συνύπαρξη διαφορετικών αφηγήσεων και από τη ζωντανή σχέση τους με το κοινό. Ο ηθοποιός και σκηνοθέτης Θανάσης Δοβρής, δίνει έμφαση στη σωματικότητα, τη μνήμη και τη σχέση του θεατή με τον τόπο. Το έργο που γράφτηκε το 1979 αποτελεί και εισαγωγή του Friel σε μια ενδιαφέρουσα δραματουργική φόρμα, όπου οι επί σκηνή χαρακτήρες αλληλεπιδρούν μεταξύ τους περισσότερο μέσα από παράλληλους μονολόγους και λιγότερο σκηνικά.

Την πρωτότυπη μουσική υπογράφει ο **Panú** συνθέτης με διεθνή παρουσία, του οποίου το έργο κινείται ανάμεσα στον ήχο, τη μουσική σύνθεση και το ηχητικό τοπίο.

Επί σκηνής συναντώνται τρεις εξαιρετικοί ηθοποιοί με σημαντική παρουσία και διακρίσεις στο θεατρικό τοπίο: ο **Γιώργος Τριανταφυλλίδης**, η **Νικόλ Δημητρακοπούλου** και ο **Ευάγγελος Βογιατζής**.

***Λίγα λόγια για την υπόθεση:**

Στο κέντρο της παράστασης βρίσκεται ένας περιπλανώμενος θίασος, ένας μηχανισμός που επιβιώνει χάρη στην υπόσχεση του θαύματος. Άνθρωποι σε διαρκή μετακίνηση, στα όρια της τελετουργίας και της αναπαράστασης, της πίστης και της απάτης. Το στοιχείο του λαϊκού ταχυδακτυλουργού λειτουργεί ως βασικό δραματουργικό εργαλείο: η μαγεία εμφανίζεται ως πράξη που απαιτεί αποδοχή, προσδοκία και ανάγκη από εκείνον που τη βλέπει — όχι ως απόδειξη του υπερφυσικού, αλλά ως μια σιωπηρή συμφωνία. Η performance δεν επιχειρεί να απαντήσει στο ερώτημα «ποιος λέει την αλήθεια». Αντιμετωπίζει την αλήθεια ως κάτι που παράγεται επιτόπου, μέσα στη συνάντηση του χώρου, των αφηγήσεων και του κοινού. Πρόκειται για μια μελέτη πάνω στη φθορά της πίστης — προσωπικής, καλλιτεχνικής και συλλογικής — και πάνω στην ανάγκη του ανθρώπου να πιστέψει, ακόμη και όταν γνωρίζει το τέχνασμα.

Σκηνοθετικό σημείωμα:

Η σκηνή προϋποθέτει πίστη. Μια παράλογη πίστη του performer στον εαυτό του, στο τίποτα, στο «άδειο» της σκηνής, στις καρέκλες των θεατών· πίστη στους ίδιους τους θεατές. Εκείνοι έρχονται στο «θέαμα» για να πιστέψουν τα πάντα, μα, ουσιαστικά, για να πιστέψουν τους ανθρώπους της σκηνής. Ο Μπράιαν Φρίελ έγραψε για αυτή την απόλυτη ανάγκη του ανθρώπου για ελπίδα μέσα από μια προμηθεϊκή προτροπή. Πρόθεση της σκηνοθεσίας είναι το έργο, σε όλη τη δραματουργική του ανάπτυξη, να παιχτεί σε απόσταση αναπνοής από τους θεατές, συχνά ανάμεσά τους, με κινηματογραφική αμεσότητα στην ερμηνεία και με την αίσθηση μιας απογυμνωμένης επαρχιακής γειτονιάς. Η γκάιντα είναι ένα από τα αρχαιότερα πνευστά λαϊκά όργανα της υπαίθρου. Ο τραχύς, παραδοσιακός της ήχος ωθεί την αφήγηση να αποκτήσει έναν οικουμενικό χαρακτήρα και μια αδιόρατη σύνδεση με το συλλογικό ασυνείδητο και το πανανθρώπινο τραύμα, όπως αυτό εγγράφεται στο σώμα και στη μνήμη της σκηνικής εμπειρίας.

***Συντελεστές/Συντελέστριες**

Κείμενο: Brian Friel

Μετάφραση: Ερρίκος Μπελιές

Σκηνοθεσία: Θανάσης Δόβρης

Σκηνικά/Κοστούμια: Αλέγια Παπαγεωργίου

Μουσική: Ραού (Παναγιώτης Μανουηλίδης)

Φωτισμοί: Χρήστος Δούρος

Βοηθός σκηνοθέτη: Ίρις Τσαγρή

Γραφίστρια: Δανάη Παππά

Φωτογραφίες: Ανδρέας Κανελλόπουλος

Παίζουν (αλφαβητικά): Ευάγγελος Βογιατζής, Νικόλ Δημητρακοπούλου, Γιώργος Τριανταφυλλίδης

Επικοινωνία: Γιώτα Δημητριάδη

Παραγωγή: Fail Better AMKE

***Πληροφορίες για την παράσταση:**

Από 10 Οκτωβρίου

Σάββατο στις 18:00 & Κυριακή στις 21:15

Διάρκεια: 110 λεπτά

Προπώληση: [viva εδώ](#)

Θέατρο Μπέλλος, [Κέκροπος 1, Αθήνα](#)

Τηλέφωνο: [210 3229889](#)

**Η παράσταση παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στο πλαίσιο του προγράμματος 2026 του θεσμού «Όλη η Ελλάδα ένας Πολιτισμός» του Υπουργείου Πολιτισμού.*

